

Ἦθος Β ΑΠΟΣΤΙΧΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

Δ

ΑΠΟΣΤΙΧΟΝ 1^{ον}

Τὴν ἀ-νά-στα-σίν σου Χρὶ-στὲ Σω-τήρ Ἄγ-γε-λοι ὑ-μῶν-
 ον ἐν οὐ-ρα-νόις καὶ ἡ-μῶν τοὺς ἐ-πι γῆς κα-τα-
 ζέ-ω-σον ἐν κα-θα-ρᾷ καρ-δί-α σε̇ δο-ξά-ζελν.

ΣΤΙΧΟΣ

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπεται ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο

Ὁ Κύριος δύ-ραμιτ καὶ τε-πε-ε-ζώ-σα-το.

ΑΠΟΣΤΙΧΟΝ 2^{ον}

Πύ-λας συν-τρι-ψας χαλ-κᾶς καὶ κο-χλοῦς
 τοῦ Ἄ-δου συν-θιά-σας ὡς θε-ός πατ-ρο-δύ-ρα-μος
 γέ-νος ἀν-θρώ-πων πε-πεω-κός ἀ-νέ-στη-σας δι-ὰ τοῦ-
 το καὶ ἡ-μεῖς συμ-φώ-νως βο-ῶ-μεν ὁ ἀ-να-στάς ἐκ
 τῶν νε-κρῶν Κύ-ρι-ε δο-ξά-ζοι.

ΣΤΙΧΟΣ
Καὶ γὰρ ἔσπερωσε τὴν οἰκουμένην, ἡ-τις οὐ σαλευθή-σε-τα.

ΑΠΟΣΤΙΧΟΝ 3ον
Ρεῦ-σε-ως ἡ-γῶς τῆς πά-λαι Χρι-στός ἔ-πα-τορ-θῶ-

σαλ θε-ῶν, σαυ-ρῶ προ-σπῆ-ξυ-ταὶ καὶ τὰ-φῶ τέ-θει-τα· ὄν μω-

ρο-φό-ροι γυ-ραῖ-κες με-τὰ δα-κρῦ-ων ζῆ-τοῦ-σα,

θρη-τού-σα· ἔ-λε-γον· οἶ-μι! ζῶ-τήρ τῶν ἀ-παρ-των, πῶς

κα-τε-δέ-ξω τὰ-φῶ οἰ-κῆ-σαι; οἰ-κῆ-σας δὲ θε-ῶν,

πῶς ἔ-κλι-πῆς; πῶς με-τε-τέ-θῆς; ποῖ-ος δὲ τό-πος

τὸ σὸν ζῶ-η-φό-ρον κα-τέ-κρυ-ψε σῶ-μα; ἀ-γά, Δέ-

σπο-τα, ὡς δ-πέ-σχου ἡ-μῶν, ἐγ-φά-νη-θῆ καὶ παῦ-σον

ἅψ' ἡ-γῶν τὸν ὀ-δυρ-μόν τῶν δα-κρῦ-ων, θρη-τού-σαις

δὲ αὐ-ταῖς Ἄγ-γε-λος πρὸς αὐ-ταῖς ἀ-πε-βό-η-σε·

τῶν θρη-νῶν παυ-σά-με-ναί, τοῖς Ἀ-πο-στό-λοις εἰ-πα-τε

ὅ-τι ἀ-νέ-στη ὁ Κύ-ρι-ος, τῷ κό-σμῳ δω-ρού-με-
 ρος ἰ-λα-σμών καὶ τὸ μέ-γα ἔ-με-ος

ΣΤΙΧΟΣ

τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μα-κρό-τητα ἡ-με-ρῶν.

ΑΠΟΣΤΙΧΟΝ 4^{ον}

Σταυ-ρω-θείς ὡς ἡ-θου-λή-θης Χρι-στὲ, καὶ τὸν

θα-να-τόν τῆ τα-ραῆ σου σκυ-λεύ-σας, τρι-ῆ-με-ρος ἀ-νέ-

σους ὡς θε-ός, με-τά δό-ξης, τῷ κό-σμῳ δω-ρού-

με-ρος ἀ-νε-λεύ-τη-τον ζω-ῆν καὶ τὸ μέ-γα ἔ-με-ος.